

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 28

Vydána dne 15. června 1962

Cena 60 hal.

OBSAH:

52. Vyhláška ministra všeobecného strojírenství o zkoušení a ověřování zbraní a střeliva pro civilní potřebu
53. Vyhláška ministra dopravy a spojů o změně Přílohy I (Předpisy o látkách a předmětech vyloučených z přepravy nebo připuštěných k přepravě za zvláštních podmínek — RID) k Mezinárodní úmluvě o přepravě zboží po železnicích (CIM) ze dne 25. října 1952
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

52

VYHLÁŠKA

ministra všeobecného strojírenství

ze dne 31. května 1962

o zkoušení a ověřování zbraní a střeliva pro civilní potřebu

Ministr všeobecného strojírenství stanoví podle § 12 a § 13 odst. 3 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 2/1955 Sb., o státní službě pro míry a váhy, o státní službě pro drahé kovy a o zkoušení zbraní a střeliva pro civilní potřebu:

Oddíl I

Základní ustanovení

§ 1

**Zkoušení zbraní a střeliva a jejich ověřování
zkušební značkou**

(¹) Zbraně a střelivo, které jsou určeny pro civilní potřebu, a jejich hlavní části mohou se uvádět do oběhu a užívat jen tehdy, jsou-li vyzkoušeny a ověřeny předepsanou zkušební značkou podle této vyhlášky.

(²) Účelem zkoušky je zajistit technickou spolehlivost a jakost zbraní, střeliva a jejich hlavních částí, a tím i bezpečnost při jejich užívání.

§ 2

Rozsah platnosti

- (¹) Za zbraně se podle této vyhlášky považují:
- a) ruční palné zbraně, a to:
- brokovnice,
 - kulovnice,
 - malorážky,
 - pušky kulobrokové,
 - flobertky,
 - pušky pro pokojovou střelbu,
 - pistole,
 - revolvery;

b) ruční plynové zbraně (vzduchovky, plynovky, větrovky) kromě vzduchovek, které mají hladký vývrt a střední počáteční rychlost střely menší než 100 m sec.;

c) balistické zbraně určené k zjišťování balistických hodnot (tlaku, rozptylu, rychlosti) střeliva a sledování jeho funkce ve zbraní;

d) expanzní přístroje, u nichž je zdrojem energie střelný prach nebo nárazová slož, zejména: startovací pistole a jiné poplašné zbraně, avšak s výjimkou těch, jejichž ráže je menší než 7 mm, jateční a omračovací přístroje, vstřelovací přístroje, palné lisy, průbojníky apod.

(2) Střelivem se rozumějí:

náboje a nábojky pro ruční palné zbraně a expanzní přístroje,

střelivo pro ruční plynové zbraně.

(3) Hlavními částmi zbraní a střeliva podle této vyhlášky jsou hlavně, závěry, střely, nábojnice a zápalky.

§ 3

Československá zkušebna zbraní a střeliva pro civilní potřebu

(1) Působnost ve věcech zkoušení a ověřování zbraní a střeliva vykonává Československá zkušebna zbraní a střeliva pro civilní potřebu v Praze (dále jen „zkušebna“).

(2) Úkolem zkušebny je zejména

- provádět zkoušky zbraní a střeliva;
- vydávat osvědčení o výsledku zkoušek a posudky z oboru své působnosti;
- ověřovat zbraně a střelivo předepsanými zkušebními značkami;
- udělit trvale nezpůsobilými k užívání ty části zbraní, které při zkouškách nevyhověly a které nelze opravit;
- pečovat o vývoj zkušebních metod, přístrojů a pomůcek a sestavovat metody měření z oboru své působnosti;
- pořizovat pro studijní účely sbírku zbraní a střeliva a shromažďovat odbornou dokumentaci ve svém oboru.

§ 4

Zkušební značky

(1) Zkušební značka může být udělena pouze zbraním, střelivu a jejich hlavním částem, které vyhověly při zkoušce provedené zkušebnou.

(2) Zkušební značky jsou:

č. 1

č. 2

č. 3

č. 4

č. 5

č. 6

(3) Zkušebními značkami se ověřují:

značkou č. 1: expanzní přístroje a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním;

značkou č. 2: ruční plynové zbraně a střelivo pro tyto zbraně;

značkou č. 3: polotovary hlavní brokovnic;

značkou č. 4: brokovnice, flobertky a ostatní zbraně na flobertkové náboje, pušky pro pokojovou střelbu, pistole na brokové náboje nebo pro pokojovou střelbu a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním;

značkou č. 5: kulovnice, malorážky, pistole a revolvery, s výjimkou druhů ověřovaných značkou č. 4, a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním;

značkou č. 4 i 5: pušky kulobrokové a samostatně dodávané hlavně a závěry k těmto zbraním;

značkou č. 6: náboje, nábojky a samostatně dodávané střely, nábojnice a zápalky.

(4) Balistické zbraně a jejich samostatně dodávané hlavně a závěry se ověřují zkušebními značkami č. 1, 2, 4 nebo 5, popřípadě č. 4 i 5, podle toho, kterému z ostatních druhů takto ověřovaných zbraní (hlavní, závěrů) odpovídá příslušná balistická zbraň (její hlavně, závěr).

(5) U zbraní se zkušební značka vyrazí na hlavně a závěr; rovněž se vyrazí na samostatně dodávané hlavně a závěry. U střeliva a samostatně dodávaných střel, nábojnic a zápalek se zkušební

značka vytiskne na nejmenším spotřebitelském obalu.

(*) Výška zkusebních značek č. 3 a 4 je vždy 5 mm, výška značek č. 1, 2 a 5 je 3 nebo 5 mm podle velikosti hlavní a závěru.

(7) Výrobní, tovární nebo obchodní značky na zbraních, střelivu a jejich hlavních částech se nesmějí podobat předepsaným značkám zkušební.

§ 5

Předkládání zbraní a střeliva k vyzkoušení a ověření

(1) Zbraně, střelivo a jejich hlavní části, které nejsou ověřeny předepsanou zkušební značkou, jsou povinni předložit zkušebně k vyzkoušení a ověření:

- a) výrobce;
- b) dovozce do 30 dnů po jejich dovezení z ciziny;
- c) opravná nebo prodejna, jde-li o ruční palnou zbraň, balistickou zbraň, expanzní přístroj nebo jejich samostatné hlavní části, a to i tehdy, byly-li jim tyto zbraně (jejich hlavní části) svěřeny k opravě, prodeji nebo úschově;
- d) každý jiný držitel, jde-li o ruční palnou zbraň, balistickou zbraň, expanzní přístroj nebo jejich samostatné hlavní části, a to do 30 dnů po jejich nabytí, jestliže zkušebna nestanoví něco jiného.

(2) Zbraně, střelivo a jejich hlavní části ověřené již předepsanou zkušební značkou, s výjimkou ručních plynových zbraní a střeliva pro tyto zbraně, jsou povinni předložit zkušebně k novému vyzkoušení a ověření:

- a) držitel na výzvu zkušebny, orgánu Veřejné bezpečnosti, národního výboru, Svazu pro spolupráci s armádou nebo myslivecké organizace, vznikne-li pochybnost o bezpečnosti při jejich užívání;
- b) držitel, má-li za to, že jejich bezpečnost utrpěla skladováním, užíváním nebo jiným způsobem;
- c) opravná po provedení opravy, která mohla mít vliv na jejich bezpečnost; zejména je povinna předložit zbraně, u nichž provedla založení nových hlavních, jakoukoli úpravu nábojové komory a přechodového kužele, převrtání vývrtu nebo odstranění jamek po rzi, chromování vývrtu,

opravu nebo úpravu hlavně nebo závěru, při níž došlo k pájení natvrdo nebo k sváření,

úpravu zahrdlení (nejde-li o jeho rozšíření) nebo úpravu ústí hlavně pro měnitelné zahrdlení,

vyrovnání deformací na hlavní,

montáž puškového dalekohledu, je-li jí zeslabena hlaveň nebo snížena bezpečnost pouzdra závěru,

zvětšení otvoru pro vytahovač nebo vyhazovač u zbraní se sklopnými hlavními,

zmenšení spáry mezi čelem nábojové komory a čelem závěru, mohla-li tím být snížena bezpečnost zbraně.

§ 6

Osvobození

(1) Podle této vyhlášky se nezkoušejí a zkušební značkou neověřují zbraně, střelivo a jejich samostatně dodávané hlavní části,

- a) které byly dovezeny z ciziny a jsou ověřeny cizozemskými zkušebními značkami podle mezinárodních úmluv o vzájemném uznávání zkušebních značek uzavřených Československou socialistickou republikou,
- b) které byly dovezeny z ciziny a jsou ověřeny jinými cizozemskými zkušebními značkami za podmínek vzájemnosti; zda je tato podmínka splněna, stanoví ministerstva zahraničního obchodu a všeobecného strojírenství,
- c) které byly zkušebnou vyzkoušeny a ověřeny před účinností této vyhlášky a jsou určeny pro potřebu v tuzemsku.

Tím není dotčena povinnost předložit tyto zbraně, střelivo a jejich hlavní části k novému vyzkoušení a ověření podle ustanovení § 5 odst. 2. Seznam cizozemských zkušebních značek a zbraní a střeliva (jejich hlavních částí), na které se tyto značky vztahují, vede zkušebna.

(2) Rovněž se podle této vyhlášky nezkoušejí a zkušební značkou neověřují:

- a) zbraně, střelivo a jejich hlavní části
 1. provázené československým celním územím,
 2. patřící cizincům, jestliže je oprávněně při přechodném pobytu v Československu užívají k své osobní potřebě,
 3. dovezené pro pokusy výzkumných a studijních institucí, které slouží výhradně těmto účelům; za pokus se nepovažuje užívání

zbraní, střeliva nebo jejich hlavních částí na střeleckých závodech, při cvičení ve střelbě, při lovu apod.;

- b) ruční palné zbraně a jejich hlavní části vyrobené nejpozději roku 1870, s výjimkou revolverů-zadovek a pistolí-zadovek, a ruční palné zbraně (jejich hlavní části), u nichž je výstřel vyvozen jinak než úderem zápalníku na střed nebo okraj nábojnice;
- c) zbraně a jejich hlavní části, které byly odborně učiněny trvale nezpůsobilými k užívání;
- d) ruční plynové zbraně (jejich hlavní části) a střelivo pro tyto zbraně, pokud jsou určeny pro potřebu v Československu a byly výrobcem dodány před účinností této vyhlášky;
- e) vzduchovky dovezené z ciziny, které nemají přídavný zdroj hnací energie (např. vstřikování oleje do vzduchového válce);
- f) plynovky dovezené z ciziny, které jsou vybaveny autosífonovými bombičkami;
- g) střelivo pro ruční plynové zbraně, které bylo dovezeno z ciziny, jestliže neobsahuje přídavný zdroj hnací energie (např. slož ve střele).

[³] Výrobce smí dodávat oprávněným opravám zbraní polotovary hlavní brokovnic bez jejich vyzkoušení a ověření podle této vyhlášky.

[⁴] Náboje do loveckých zbraní, které zhotovily pro vlastní potřebu osoby oprávněné k tomu podle zvláštních předpisů,*) nemusejí být vyzkoušeny a ověřeny zkušební značkou, jestliže byly vyrobeny z nábojnic, střel a zápalek, jimž byla zkušební značka udělena. Ustanovení § 5 odst. 2 písm. a), b) platí však i pro tyto případy.

Oddíl II

Zkoušení zbraní a střeliva

§ 7

Zbraně

[¹] Před ověřením zbraní předepsanou zkušební značkou musí zkušebna každou předloženou zbraň podrobit zkoušce.

[²] Zbraně, které vyhověly podmínkám zkoušky, označí zkušebna zkušební značkou a posledním dvojčíslím letopočtu zkoušky a do zkušebního protokolu запиše jejich výrobní čísla.

[³] Na zbraně, které nebyly předloženy výrobcem, vyrazí zkušebna nezávisle na výsledku

zkoušky také pořadové číslo protokolu, a je-li to nutné, i označení ráže. To však neplatí pro ruční plynové zbraně.

[⁴] Žadatel je povinen předkládat zbraně ke zkoušce ve stavu schopném střelby, a nejde-li o pistole a revolvery, i s pažbou.

[⁵] Výrobce je povinen opatřit zbraně předkládané ke zkoušce takovým označením ráže, aby nebylo pochybností, jakého náboje nebo nábojky smí být použito.

§ 8

[¹] Jestliže ruční palné zbraně, balistické zbraně a expanzní přístroje při zkoušce nevyhověly, postupuje zkušebna takto:

- a) jde-li o závady, které lze opravit, vrátí zkušebna zbraň žadateli, který je povinen dát závadu odstranit a do 6 měsíců zbraň znovu předložit zkušebně ke zkoušce,
- b) jde-li o závady, které nelze opravit, učiní zkušebna zbraň před vrácením trvale nezpůsobilou k užívání, a to zpravidla deformací hlavně nebo závěru, podle toho, která z obou částí při zkoušce nevyhověla. Má-li u zbraně s více hlavními jen některá hlaveň závadu, kterou nelze opravit, učiní zkušebna po předchozím upozornění žadatele celý svazek hlavní trvale nezpůsobilým k užívání. Na žádost podanou do 30 dnů po tomto upozornění umožní zkušebna žadateli, aby tuto závadu dal odborně odstranit výměnou vadné hlavně nebo jiným způsobem tak, aby byla zajištěna bezpečnost při užívání zbraně; v tom případě platí obdobný postup jako u závad, které lze opravit.

[²] Závadami, které nelze opravit, jsou zejména:

- a) hlavně prasklé, hlavně s místy porézními a hlavně s necelými či zavařovanými a celkově nebo místně zeslabenými stěnami;
- b) hlavně vyduté kdekoli ve dvou třetinách délky měřeno od závěru;
- c) vložkované nábojové komory brokových hlavní, nesamonosné vložkované nábojové komory kulových hlavní a nesamonosné vložné hlavně;
- d) kulové hlavně s příliš zvětšeným vývrtem;
- e) závěry s prasklinami snižujícími bezpečnost zbraně;

*) § 6 vyhlášky č. 7.1955 Ú. 1.

f) jiné závažné závady, u nichž v zájmu bezpečnosti zkušebna rozhodne, že nemohou být odstraněny opravou.

§ 9

Střelivo

(1) Před ověřením střeliva předepsanou zkušební značkou provede zkušebna zkoušku vzorků vyrobených v ověřovací sérii, a to před započítáním sériové nebo hromadné výroby. Typu střeliva, který vyhověl podmínkám zkoušky, udělí zkušebna předepsanou značku písemným osvědčením. Osvědčení opravňuje výrobce označovat střelivo ze sériové nebo hromadné výroby předepsanou zkušební značkou.

(2) Jestliže se u vyráběného typu střeliva změni materiál nábojnice, konstrukce zápalky, zápalná slož, prachová náplň, nabíjecí poměr nebo střela, je výrobce povinen předložit změněné střelivo k novému vyzkoušení a ověření zkušební značkou.

(3) Zkušebna provádí namátkově zkoušky střeliva odebraného ze skladu výrobce. Zjistí-li zkušebna, že střelivo nevyhovuje podmínkám zkoušky, odebere tomuto typu střeliva písemným rozhodnutím značku.

(4) Před ověřením dovezeného střeliva předepsanou zkušební značkou může zkušebna od dovozce požadovat, aby jí sdělil maximální tlak prachových plynů, který toto střelivo vyvíjí. Dovozce je povinen pečovat o to, aby mu byly tyto údaje známy.

(5) Zkušebna udělí dovezenému typu střeliva písemným osvědčením předepsanou zkušební značku, jestliže jím vyvíjený maximální tlak prachových plynů odpovídá československým předpisům. Dovezené střelivo tohoto typu nemusí být udělenou značkou označováno.

§ 10

Hlavní části zbraní a střeliva

(1) Ustanovení tohoto oddílu o zkoušení a ověřování zbraní a střeliva platí též pro zkoušení a ověřování jejich hlavních částí, jsou-li dodávány samostatně.

(2) Ke zkoušce samostatně dodávané hlavně (závěru) musí být zkušebně předložen současně závěr (hlaveň) umožňující provedení zkoušky.

§ 11

Technické podmínky pro zkoušení zbraní a střeliva

Technické podmínky pro zkoušení zbraní, střeliva a jejich samostatných hlavních částí stanoví příslušné technické normy. Zbraně, střelivo a jejich samostatné hlavní části, které plně a bez výjimky nevyhověly těmto technickým podmínkám, nesmějí být zkušební značkou ověřeny.

§ 12

Všeobecná ustanovení o zkoušení zbraní a střeliva

(1) Výrobce je povinen dát zkušebně bezplatně k dispozici své zařízení a střelivo potřebné k provedení zkoušek, zajistit bezpečnost zkoušek a v pomoci svými pracovníky, jestliže o to zkušebna požádá.

(2) Držitel zbraně s kulovou hlavní je povinen dodat ke zkoušce zároveň se zbraní spotřební náboje anebo nábojnice opatřené zápalkou a střely, a to v množství předepsaném zkušebnou.

(3) Při hromadném předkládání zbraní, střeliva nebo jejich hlavních částí ke zkouškám rozhodne zkušebna, v jakém počtu a termínech se jí mohou předkládat.

(4) Místo provádění zkoušek určuje zkušebna.

(5) Za provedení zkoušek účtuje zkušebna žadateli náhradu podle platných cenových předpisů. Náklady na poštovné a obal účtuje zkušebna zvlášť.

(6) Zkušebna neodpovídá za zničení nebo poškození zbraní a střeliva nebo jejich hlavních částí zkouškou.

Oddíl III

Společná a závěrečná ustanovení

§ 13

Na dodržování této vyhlášky a technických norem pro zkoušení zbraní, střeliva a jejich hlavních částí dohlíží zkušebna. Za tím účelem provádí kontrolní návštěvy u výrobce a v organizacích, které zbraně a střelivo skladují, prodávají nebo opravují.

§ 14

Uživatelé, zejména Svaz pro spolupráci s armádou a myslivecké organizace, jsou povinni hlásit zkušebně všechny závažné závady zbraní a střeliva, které se při jejich užívání vyskytují opakovaně.

§ 15

Ministerstvo všeobecného strojírenství může v součinnosti s příslušnými ústředními orgány povolit výjimky z této vyhlášky, nebudou-li tím dotčena ustanovení mezinárodních úmluv o vzájemném uznávání zkušebních značek uzavřených Československou socialistickou republikou.

§ 16

(¹) Vyhláška ministra strojírenství č. 165/1955 Ú. l., o zkoušení zbraní a střeliva pro civilní potřebu, se zrušuje.

(²) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1962.

Ministr:

Poláček v. r.

53

VYHLÁŠKA

ministra dopravy a spojů

ze dne 1. června 1962

**o změně Přílohy I (Předpisy o látkách a předmětech vyloučených z přepravy
nebo připuštěných k přepravě za zvláštních podmínek — RID) k Mezinárodní úmluvě
o přepravě zboží po železnicích (CIM) ze dne 25. října 1952**

Ministr dopravy a spojů vyhlašuje podle § 47
zákona č. 97/1950 Sb., o drahách:

vydáno jako samostatná publikace podle § 2 naří-
zení ministra dopravy č. 2/1959 Sb.

§ 2

Nové znění Přílohy I (RID) k Mezinárodní
úmluvě o přepravě zboží po železnicích (CIM) ze
dne 25. října 1952 vydá ministerstvo dopravy a
spojů jako samostatnou publikaci; její odevzdání
do prodeje oznámí v Tarifním věstníku.

§ 3

§ 1
Dnem 1. června 1962 nabývá účinnosti nové
znění Přílohy I (Předpisy o látkách a předmětech
vyloučených z přepravy nebo připuštěných k pře-
pravě za zvláštních podmínek — RID) k Meziná-
rodní úmluvě o přepravě zboží po železnicích
(CIM) ze dne 25. října 1952. Tímto dnem pozbývá
platnosti dosavadní znění této Přílohy, které bylo

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června
1962.

Ministr:
Vlasák v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo školství a kultury

vydalo pokyny ze dne 14. dubna 1962 čj. 17 515/62-II/1

pro kvalifikační zkoušky a pro závěrečné učňovské zkoušky žáků středních škol a studentů vysokých škol, kteří konají práci ve výrobě podle zásad schválených usnesením vlády č. 106/1961 Sb.

Pokyny jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva školství a kultury ročník 1962 sešit 12 a je možno do nich nahlédnout v odborech školství a kultury okresních a krajských národních výborů nebo na každé škole.